

Zagadka „drugiej płci”. Spory wokół różnicy seksualnej w psychoanalizie i feminizmie

Cena: 80,00 PLN

PAWEŁ DYBEL

ZAGADKA „DRUGIEJ PŁCI”

SPORY WOKÓŁ RÓŻNICY SEKSUALNEJ
W PSYCHOANALIZIE I W FEMINIZMIE

UNIVERSITAS

Opis słownikowy

Autor	Dybel Paweł
Format	135x205
ISBN	97883-242-1707-6
Język	polski
Liczba stron	530
Oprawa	Miękka
Rok wydania	2012
Wydawnictwo	Universitas

Opis produktu

Seria HOZYZONTY NOWOCZESNOŚCI. Dyskusje wokół „różnicy seksualnej” stały się jednym z podstawowych motywów współczesnej humanistyki i filozofii. Wynika to nie tylko z rosnącego oddziaływania na te dziedziny koncepcji feministycznych. Istotny jest wpływ tradycji psychoanalitycznej, gdzie podziałowi na płęć męską i żeńską już wcześniej przyznano kluczowe znaczenie w procesie kształtowania się tożsamości kulturowej jednostki. W książce autor stara się pokazać, jak dalece popularne dzisiaj rozróżnienie na sex i gender oraz rozliczne feministyczne koncepcje „różnicy seksualnej” mają swoje źródło w teorii Freuda. I to mimo iż jest on w nich często ostro krytykowany. Innym ważkim punktem odniesienia jest psychoanaliza Lacana, który w swoim nauczaniu starał się zerwać z niektórymi patriarchalnymi przesadami Mistrza. Ostatecznie w procesie kształtowania się ludzkiej tożsamości pozostaje w dzisiejszej psychoanalizie, feminizmie, jak i też w filozofii otwarta. Przyglądając się bliżej współczesnym ujęciom tego podziału, łatwo zauważyć, że różnią się one od siebie zasadniczo, niekiedy wręcz wykluczają się w swoich założeniach (E. Lévinas, J. Lacan, J. Derrika, L. Irigaray, S. Agacinski, J. Butler, J. Kristeva i inni). Ale też właśnie dlatego kwestia „różnicy seksualnej” jest w dzisiejszej humanistyce tak żywo dyskutowana i pojawiają się coraz to nowe jej ujęcia. Innego rodzaju pytania i wątpliwości nasuwają się w odniesieniu do feministycznej tradycji myślenia o różnicy seksualnej, której skrajne bieguny wyznaczają narcystyczny kult kobiecości, dominujący w nurcie écriture féminine (Irigaray, Cixous) oraz "konstruktywistyczna" relatywizacja rozróżnienia męskie-żeńskie w pracach Butler. Najdalej w przewyżczeniu tych jednostronności idzie Kristeva, która, zrywając z fantazmatycznym determinizmem "pisanie kobiecego" zachowuje rozróżnienie męskie-żeńskie w perspektywie genealogii samego logosu. Nawązując do jej koncepcji, autor książki stara się w jej końcowych partiach zarysować własne ujęcie, wykraczające zarówno poza przesady patriarchy, jak i różne koncepcje poczęte z ducha feminizmu.